

Osobnost a dílo Cely Kloučka obsazene v této práci, představuje umělce ve své podstatě jako "renesancní" postavu mnoha zájmů, zabývající se činností nejen uměleckými. Následně zhodnocení Kloučkova přínosu v oblasti českého dekorativního sochařství přináší alespoň hrubý nástin značného významu tohoto sochaře, který dosud nebyl dostatečně doceněn. Zabýval se nejen dekorativní výzdobou fasád, kterou si získával nejvíce kladných ohlasů díky jejich veřejné povaze, ale také uměleckou tvorbou, víceméně spojenou s jeho školním ateliérem na Umělecko-průmyslové škole. Volbou tvaru, jasností kompozice i užitím svého specifického ornamentu vystupovaly předměty vyšle z jeho školního ateliéru z průměru tehdejší pražské manufakturní výroby. Kloučkova invence nesla zřetelné stopy individualismu, aplikoval ji v různém materiálu, aniž by se omezoval velikostí plochy. Tento sochař se dokázal vymanit z tehdy běžného proudu stereotypu dekorativních vzorů a vytvářel si své vlastní na základě pilného studia, zejména hlavně historizujících stylů. Ačkoliv převzal mnohé ornamentální prvky minulých epoch, proměnil je v každodenních kresbách ve specifické formy charakterizující jeho důraz na kompozici ve všech oborech uměleckého průmyslu.

Touha po srozumitelnosti plastické linie vedla Kloučka k rytmické dekorativnosti pohybu, který byl téměř vždy zdůrazněn středovým dominantním bodem, od kterého se ornament rozvíjel organickým způsobem po ploše. Tento umělecký projev zesílil na přelomu století s příchodem secese. V závěrečném shrnutí je nutné si uvědomit přínos tvorby Cely Kloučka na celé budoucí umělecké směřování v rámci českého dekorativního sochařství s úspěšnými exkursy do modelace předmětu z hlíny, mající však společný základ v rytmu linie!, hmot a ploch, poznání principu přírodních tvarů a jejího uplatnění v ornamentu....